

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2MCdo/5/2014
Identifikačné číslo spisu:	8310205788
Dátum vydania rozhodnutia:	28.10.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Vladík
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:8310205788.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa GENERAL FACTORING, a.s., so sídlom v Bratislave, Košická č. 56, IČO: 35 838 825, zastúpeného advokátskou kanceláriou HMG & PARTNERS, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Štefanovičova č. 12, proti odporcom 1/ Z. K., bývajúcej v K. a 2/ A. C., bývajúcemu v K., o zaplatenie 12 916,86 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp.zn. 12C 157/2010, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 10. septembra 2013 sp.zn. 12Co 44/2012 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Prešove z 10. septembra 2013 sp. zn. 12Co 44/2012, takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok Krajského súdu v Prešove z 10. septembra 2013 č.k. 12Co 44/2012-190 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Prešove z 10. septembra 2013 č.k. 12Co 44/2012-193 vo výroku, že žalovaní v 1/ a 2/ rade sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania 629,67 eur k rukám právneho zástupcu žalobcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vec mu v rozsahu zrušenia vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Okresný súd Humenné rozsudkom z 18. januára 2012 č.k. 12C 157/2010-126 uložil žalovaným 1/ a 2/ rade povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 12 206,86 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 9699,26 Eur od 15. decembra 2007 do zaplatenia a trovy konania vo výške 774,50 eur na účet zástupcu žalobcu v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že zaplatením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu splnenia povinnosť druhého žalovaného. V prevyšujúcej časti konanie zastavil. O trovách konania účastníkov rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 2 O.s.p. a to tak, že úspešný žalobca má právo na náhradu trov konania, ale právny zástupca žalobcu trovy právneho zastúpenia nevyčísľil do troch dní od vyhlásenia rozhodnutia, súd potom žalobcovi nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia a priznal žalobcovi iba náhradu súdneho poplatku za podaný návrh vo výške 774,50 €.

Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie žalovaný v 2/ rade a v časti nepriznania trov konania aj žalobca.

Krajský súd v Prešove rozsudkom z 10. septembra 2013 sp.zn. 12Co 44/2012 spolu s opravným uznesením z rovnakého dňa potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o povinnosti žalovaných v 1/ a v 2/ rade zaplatiť žalobcovi 12 206,86 Eur spolu s úrokom z omeškania 8% ročne zo sumy 9 699,26 Eur od 15. decembra 2007 do zaplatenia a zaplatiť trovy konania na zaplatenom súdnom poplatku 774,50 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zmenil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov právneho zastúpenia tak, že žalovaní v 1/ a v 2/ rade sú povinní nahradiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia 378,61 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalovaní v 1/ a v 2/ rade sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania 629,67 eur k rukám právneho zástupcu žalobcu do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Na podnet navrhovateľa podal generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) mimoriadne dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 10. septembra 2013 sp.zn. 12Co 44/2012 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Prešove z 10. septembra 2013 sp.zn. 12Co 44/2012. Podľa názoru generálneho prokurátora konal krajský súd v rozpore s ustanovením § 10 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „vyhláška č. 655/2004 Z.z.“) a trovy konania tak neboli určené podľa § 151 ods. 5 veta prvá O.s.p. Výrok odvolacieho súdu o náhrade trov konania spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Podľa § 151 ods. 5 veta prvá O.s.p. trovy konania určí súd podľa sadzobníkov a podľa platných zásad platných pre náhradu mzdy a hotových výdavkov. Ďalej uviedol, že podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty nad 6 638,78 € do 33 193,92 € je 220,74 € plus 16,60 € za každých aj začatých 1 659,70 € prevyšujúcich sumu 6 638,78 €. Pri úkonoch právnej služby: vyjadrenie k odvolaniu žalovaného v 2/ rade, ďalšie vyjadrenie, účasť na pojednávaní 9. júla 2013 a účasť na pojednávaní 10. septembra 2013 vychádzal odvolací súd z toho, že základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je 107,89 €, pričom určenie takejto základnej sadzby tarifnej odmeny vychádzalo podľa odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu z toho, že „hodnota sporu je pohľadávka na zaplatenie 12 206,86 €“. Skutočná hodnota za jeden úkon právnej služby vypočítaná v súlade s vyššie uvedenými ustanoveniami OSP ako aj vyhlášky je v danom prípade 287,14 €. Z týchto dôvodov generálny prokurátor žiadal napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť Krajskému súdu v Prešove na ďalšie konanie.

Žalovaná v 1/ rade uviedla, že v súčasnej dobe spláca dlh vo forme mesačných splátok a k mimoriadnemu dovolaniu sa vecne nevyjadřila. Žalovaný v 2/ rade sa k mimoriadnemu dovolaniu nevyjadřil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O.s.p.), po zistení, že mimoriadne dovolanie podal včas generálny prokurátor Slovenskej republiky (§ 243g O.s.p.) na základe podnetu účastníka konania (§ 243e ods. 1 a 2 O.s.p.), preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) v rozsahu podľa § 243i ods. 2 v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora je dôvodné.

Podľa § 243e ods. 1 O.s.p. ak generálny prokurátor na základe podnetu účastníka konania, osoby dotknutej rozhodnutím súdu alebo osoby poškodenej rozhodnutím súdu zistí, že právoplatným rozhodnutím súdu bol porušený zákon (§ 243f), a ak to vyžaduje ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb alebo štátu a túto ochranu nie je možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami, podá proti takémuto rozhodnutiu súdu mimoriadne dovolanie.

V zmysle § 243f ods. 1 O.s.p. mimoriadnym dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu za podmienok uvedených v § 243e, ak a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a c/ rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť podľa § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p. skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., zaoberal sa dovolací súd predovšetkým otázkou, či konanie v tejto veci nie je

postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka byť účastníkom konania, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad nedostatku návrhu na začatie konania tam, kde konanie sa mohlo začať len na takýto návrh, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, alebo prípad rozhodovania vylúčeným sudcom či súdom nesprávne obsadeným. V konaní o mimoriadnom dovolaní neboli procesné vady konania v zmysle § 237 O.s.p. namietané a tieto neboli ani zistené.

So zreteľom na ustanovenie § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p. (bez ohľadu na to, či generálny prokurátor odôvodnil svoje mimoriadne dovolanie dovolacím dôvodom aj podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) dovolací súd skúmal, či v konaní nedošlo k tzv. inej procesnej vade konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Túto vadu dovolací súd taktiež nezistil.

Generálny prokurátor v mimoriadnom dovolaní ako dovolací dôvod uviedol, že rozsudok odvolacieho súdu v spojení s opravným uznesením vo výroku o náhrade trov konania spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie veci je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Generálny prokurátor namietal, že pokiaľ rozsudok odvolacieho súdu pri tarifnej hodnote 12 206,86 € vychádzal pri úkonoch právnej služby v odvolacom konaní z toho, že základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je 107,89 € (a nie 287,14 €), ide o záver, ktorý je v rozpore s ustanovením § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Trovy odvolacieho konania tak nepovažoval za určené podľa § 151 ods. 5 veta prvá OSP.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu uvádza:

V preskúmvanej veci podal navrhovateľ návrh, ktorým sa po následnej úprave domáhal uloženia povinnosti odporcom zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 12.916,86 € spolu s prísľusenstvom. Ako je zrejmé zo samotného rozhodnutia súdu druhého stupňa Krajský súd v Prešove pri výpočte trov konania vychádzal zo žalovanej sumy 12,206,86 €, a to z dôvodu, že časť vymáhanej pohľadávky bola pred rozhodnutím súdu navrhovateľovi uhradená.

Podľa § 142 ods. 1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 5 veta prvá OSP trovy konania určí súd podľa sadzobníkov a podľa zásad platných pre náhradu mzdy a hotových výdavkov.

Podľa § 10 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty nad 6 638,78 € do 33 193,92 € je 220,74 € plus 16,60 € za každých aj začatých 1 659,70 € prevyšujúcich sumu 6 638,78 €. V súdnej veci tak žalobcovi patrilo pri hodnote sporu 12,206,86 €, za jeden úkon právnej služby 287,14 €, tak ako uvádza v mimoriadnom dovolaní generálny prokurátor a nie 107,89 € ako uvádza vo svojom rozhodnutí Krajský súd v Prešove.

Dovolací súd zistil, že krajský súd pri rozhodovaní o výške trov konania aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho však interpretoval.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na skutočnosť, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.), v dôsledku čoho boli trovy právneho zastúpenia určené

nesprávne, zrušil v časti uvedenej vo výroku tohto rozhodnutia, rozhodnutie odvolacieho súdu a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že v danom prípade je uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v súlade s judikatúrou ESĽP, zjednocujúcim stanoviskom pléna Ústavného súdu Slovenskej republiky z 18. marca 2015 pod sp.zn. PL.z. 3/2015, ako aj spoločným stanoviskom občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. októbra 2015 k prípustnosti mimoriadneho dovolania v zmysle § 243e až § 243j Občianskeho súdneho poriadku, práve na základe skutočnosti, že v prípade rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, v časti napadnutej generálnym prokurátorom Slovenskej republiky, ide o omyl pri výkone spravodlivosti a Najvyšší súd Slovenskej republiky nezrušil celé rozhodnutie Krajského súdu v Prešove ale len časť výroku o výške trov odvolacieho konania, ktorá bola týmto omylom dotknutá a bola mimoriadnym dovolaním napadnutá a ktorá nemá dopad na právoplatnosť rozhodnutia ako celku, t.j. výroku v merite veci. Dovolací súd pri rozhodovaní zohľadnil aj súlad svojho rozhodnutia s legitímnymi očakávaniami účastníka konania, a to na základe skutočnosti, že žalobca podal Generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky podnet na podanie mimoriadneho dovolania 18. novembra 2013 a generálny prokurátor podal mimoriadne dovolanie 17. apríla 2014.

Ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, súd, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, koná ďalej o veci. Pritom je právny názor súdu, ktorý rozhodoval o dovolaní, záväzný. V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a odvolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.